

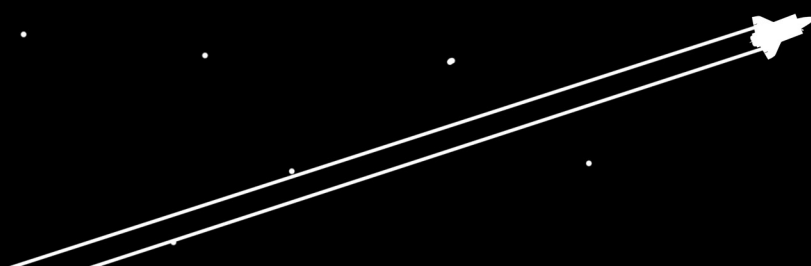
Dokumentacja złożona do konkursu na kuratorski projekt wystawy w
Pawilonie Polskim na 16 Międzynarodowej Wystawie Architektury w
Wenecji w 2018r.

Tytuł: Pawilon Colonia

Kuratorzy: Natalia Paszkowska, Marcin Mostafa, Agnieszka Kacprzak

COLONIA

MARZENIE O ŻYCIU RAZEM

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

1. Koncepcja wystawy

W 2018 roku Pawilon Polski na Biennale Architektury w Wenecji naturalnie będzie się odnosił do stulecia odzyskania przez Polskę niepodległości. W tym czasie rozwijała się Druga Rzeczpospolita, wkroczyła okupacja czasów II Wojny Światowej, powstał blok krajów komunistycznych, aż wreszcie nadeszła transformacja w państwo wolnorynkowe - Trzecią Rzeczpospolitą. W ostatnich stu latach Polska była laboratorium inżynierii społecznej.

W naszym przekonaniu najbardziej chlubne i konstruktywne karty historii naszego kraju w czasie ostatnich stu lat - przedwojenna spółdzielczość, działalność Żegoty, ruch Solidarności, czy miejski aktywizm - związane są ze wspólnotowością.

Dziś obserwujemy dynamiczne zmiany polityczno-społeczne nie tylko w Polsce, ale również w całej Europie. Na pierwszy plan wyłania się kryzys wartości wspólnej Europy. Takie wydarzenia jak Brexit czy kwestia przyjmowania uchodźców do krajów europejskich podkreślają potrzebę wypracowania porozumienia w sprawie przyszłego kształtu międzynarodowej umowy społecznej.

W projektowanym pawilonie chcemy przedstawić manifest wspólnotowości. Symbolicznie kończąc stulecie proponujemy przeniesienie eksperymentu poza powierzchnię Polski - w abstrakcyjną przestrzeń Kolonii na niezamieszkałej, wolnej jeszcze planecie. Kilkadziesiąt tysięcy osób, które odwiedzi pawilon w trakcie pół roku trwania wystawy będzie poddanych testowi w wyniku którego Colonia będzie się rozwijać lub upadać.

Idea wspólnotowości ma wiele twarzy i nie da się jej jednoznacznie sportretować. Może być reprezentowana przez roztańczony Kibuc, monumentalny pałac Familistera, lśniące bielą wstęgi żoliborskich mieszkań WSM, czy pokryte zapachem potraw z całego świata stoły wspólnoty WeLive. Colonia na Planecie, nie dotkniętej wcześniej przez człowieka i nie mającej jego kultury, algorytmicznie generować będzie nowe, abstrakcyjne i różnorodne obrazy wspólnotowości. To, jak będą one wyglądać zależy od mieszkańców - współtwórców Kolonii.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

1. Koncepcja wystawy

Czy możliwa jest powszechna zgoda na nowy, kolektywny model życia?

Czy już dziś wyczekujemy wspólnotowej zmiany?

Czy w czasie działania pawilonu powstanie w pełni wykształtowana Kolonia?

Czy jesteśmy gotowi na nową umowę międzyludzką?

Z czego jesteśmy w stanie zrezygnować lub zmienić w naszym życiu na rzecz przetrwania Kolonii?

Czy znajdą się mieszkańcy, którzy świadomie nie będą godzić się na wizję wspólnotowego modelu życia?

Czy znajdą się rebelianci rozbudowujący strukturę wbrew algorytmowi?

To, czy Kolonia zbuduje zrównoważoną i trwałą strukturę, czy upadnie rozpadając się w chmury kosmicznego pyłu zależy od jej mieszkańców.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

2. Pełny scenariusz wystawy

Eksperyment

Początek tworzenia modelu Kolonii następuje wraz z otwarciem Pawilonu Colonia. Wystawa ma aktywny charakter - w czasie 6 miesięcy będzie się stale zmieniać, a każda osoba, która odwiedzi pawilon i zdecyduje się na udział w eksperymencie wpłynie bezpośrednio na losy kolejnej wersji Kolonii i jej formę wizualną. Zakładamy, że optymalna Kolonia powinna składać się z 377 elementów. Jest to liczba z ciągu liczb naturalnych Fibonacciego, którego współczynniki występują w okresach orbitalnych planet naszego układu słonecznego.

Kolonia i jej fizyczna reprezentacja czyli forma przestrzenna będzie mogła być budowana w dwóch wariantach:

A - tak długo, aż osiągniemy optymalną liczbę mieszkańców 377 osób - wtedy model Kolonii jest gotowy

B - tak długo, aż nie upadnie.

Proponujemy trudny do przewidzenia proces, nie zakładamy jak długo potrwa zbudowanie jednej stabilnej Kolonii, nie wiemy również czy jest to możliwe? Cały proces budowania będzie monitorowany, a jego różne efekty będą prezentowane w formie video projekcji na ścianach w przestrzeni pawilonu. Pawilon w czasie trwania wystawy będzie sukcesywnie wypełniać się nowymi wynikami - kolejnymi hipotetycznymi modelami Kolonii.

W naszych eksperymentach nie boimy się niepowodzenia i upadku, przewidujemy podkreślenie tego momentu dodatkową dramaturgią w postaci dźwięku wywołanego przez spadające i kruszące się cegły - elementy budujące model Kolonii.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

2. Pełny scenariusz wystawy

Doświadczenie

Budowanie modelu Kolonii odbywa się w pięciu krokach:

1. Wkraczając do pawilonu potencjalni przyszli mieszkańcy Kolonii zobaczą w centrum budujący się model, a wokół niego kilka multimedialnych stanowisk.

Struktura modelu jest wynikiem pracy ludzi, którzy odwiedzili pawilon wcześniej, a jej forma przestrzenna jest efektem tego, jak odpowiedzieli na pytania o wizję wspólnego życia na Planecie. Struktury mogą przyjąć rozmaite formy - w zależności od uprzednich odpowiedzi będą stabilne, lub chylące się ku upadkowi.

2. Podchodząc bliżej zauważą, że model składa się z wielu powtarzalnych elementów - "cegieł" Kolonii. Na dotykowym ekranie odczytują zachętę do wzięcia udziału w eksperymencie.

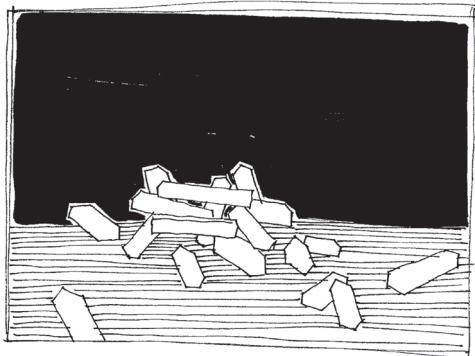
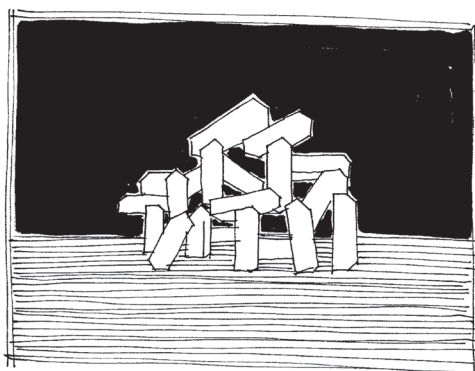
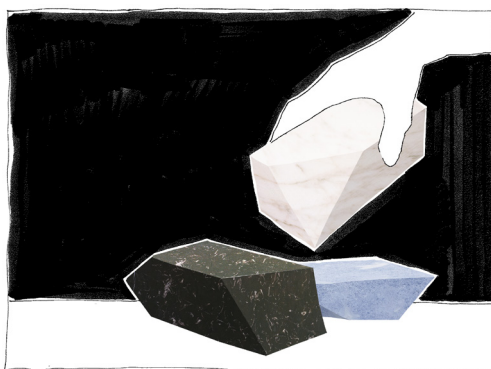
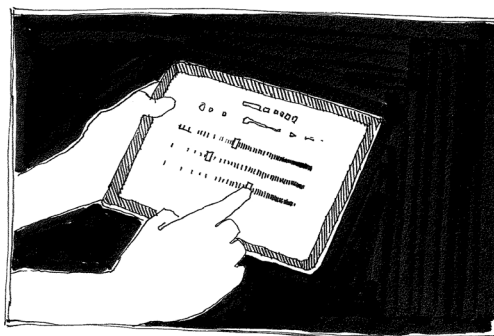
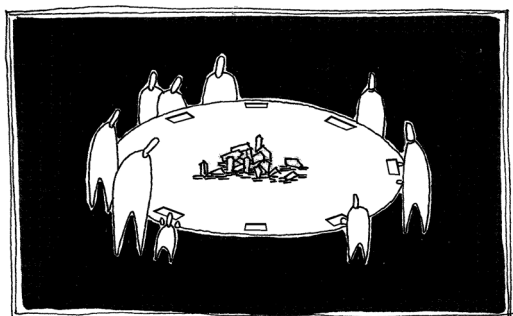
Odpowiedzi na pytania o pożądany model życia zostaną przeanalizowane przez algorytm załączonej aplikacji, a następnie "przetłumaczone" na język przestrzennego modelu.

3. W oparciu o wynik prezentowany przez aplikację mieszkaniowiec dołącza kolejną "cegłę" do budującej się struktury.

Odpowiedzi wspólnotowe wzmacniają strukturę, a indywidualistyczne zwiększają jej chybliwość.

4. Jeżeli zbyt wielu kolonistów odpowie w duchu szeroko rozumianego indywidualizmu - być może struktura runie, a część "cegieł" rozbije się. Może także nie starczyć miejsca dla wszystkich zakładanych mieszkańców. Żadna umowa społeczna nie została zawarta. Ale jeżeli 377 osób odpowie we wspólnotowym duchu - struktura zostanie ukończona.

5. W obu wypadkach po zakończeniu budowy nastąpi kolejna próba - nowa struktura zacznie powstawać od początku.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

2. Pełny scenariusz wystawy

Scenariusz budowania: pozytywny

Jeśli model Kolonii jest budowany wg algorytmu - struktura rośnie aż osiąga maksymalną liczbę 377 elementów. Wykonujemy dokumentację gotowej struktury, czyszcimy stół i rozpoczynamy od początku.

Scenariusz budowania: negatywny

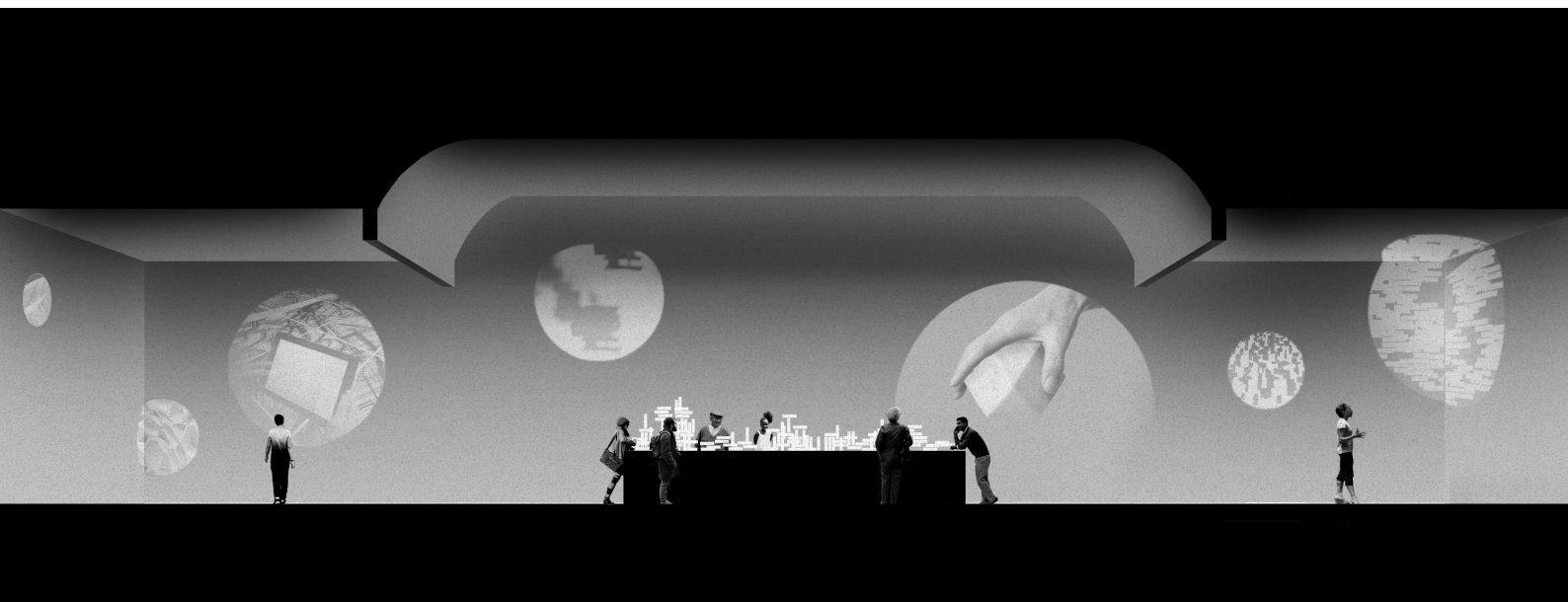
Jeśli model Kolonii cały czas upada i nie powstaje żadna stabilna konstrukcja, czyszcimy stół i robimy miejsce na kolejną próbę.

Scenariusz budowania: rebelianci, grupa osób, która celowo postawi swoją "cegłę" niezgodnie z zaleceniem algorytmu.

Wynik trudny do przewidzenia, algorytm nie będzie skanował rebeliantów, będą poza jego kontrolą co może mieć ciekawszy wpływ na ogólny wynik budowania.

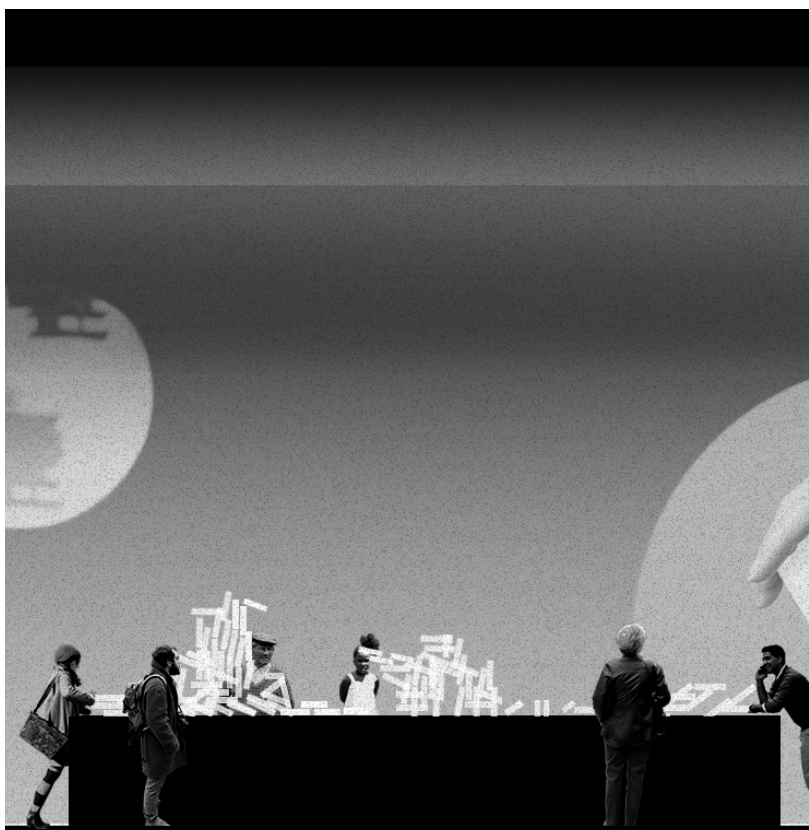
Scenariusz budowania inny:

Wszystkie inne zachowania związane ze spontanicznością uczestników trudne do przewidzenia i kontrolowania, a mogące mieć wpływ na ogólny wynik budowania.

Przykładowy scenariusz budowania

Przykładowy scenariusz budowania

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

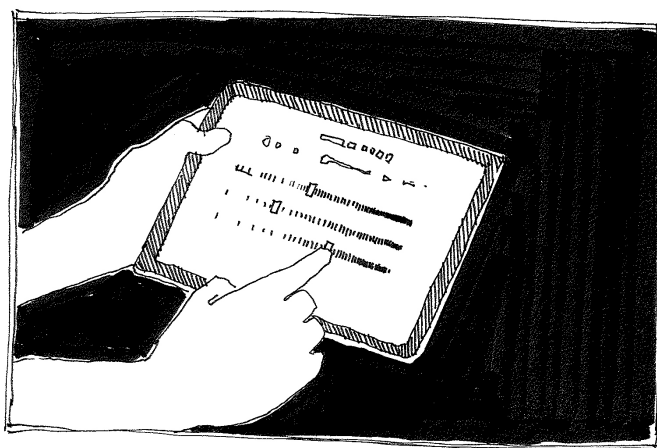
2. Pełny scenariusz wystawy

Umowa

Na dotykowych ekranach potencjalni koloniści odnajdują jasną instrukcję, wyjaśniającą związek trzymanej w ręku 'cegły' z wyświetlanymi pytaniami i strukturą budującą się w centrum wystawy.

Pytania dotyczące granicy osobistej wolności, prawa do własności czy ekspresji indywidualizmu muszą być starannie zdefiniowane, we współpracy z socjologiem. Ten moment - namysłu nad odpowiedzią, a później rezonowania pytania w głowie już po wyjściu z pawilonu, jest najważniejszym doświadczeniem które proponujemy odwiedzającym.

Odpowiedź z założenia nie jest zero-jedynkowa, ani nie ma formy kwestionariusza. Każde pytanie ma odpowiadający mu 'suwak' którym przesuwając płynnie negocjujemy granice między chaosem, a absolutnym porządkiem.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

2. Pełny scenariusz wystawy

Forma

Na środku pawilonu znajduje się duży okrągły stół – miejsce budowania modelu Kolonii. Wzdłuż obwodu stołu w jego powierzchni umieszczone są dotykowe ekrany z pytaniami.

Ustawiane na stole 'cegły' będą wykonane z pięknie szlifowanego kamienia, chcemy aby ten drobny, ale bardzo istotny element już przez samą szlachetność materiału i swoje wizualne piękno wywoływał asocjacje z czymś o dużej wartości, wzbudzał emocje, stwarzał poczucie, że to jak odpowiemy na pytania, a w konsekwencji tego, jaki ruch wykonany, jest ważną decyzją. Dodatkowo sam moment niepowodzenia/upadku i pokruszenia się takiej kamiennej wieży może być spektakularny, huk i potłuczone elementy są prawdziwym upadkiem i symbolem niepowodzenia misji.

Cegła wygenerowana w ramach warsztatów studenckich

W celu zaprojektowania modułu cegły chcemy zorganizować warsztaty studenckie, w ramach których uczestnicy zmierzają się z zadaniem zaprojektowania interesującego pod względem estetycznym, funkcjonalnym i technologicznym modułu, który pozwoli w prosty sposób układać różnorodne konfiguracje przestrzenne. W ten sposób nie tylko budowanie modelu Kolonii jest kolektywnym działaniem, ale także forma modułu jest wynikiem otwartego procesu.

Technologia

Cały proces budowania od początku otwarcia pawilonu jest monitorowany, a jego efekty będą na bieżąco wyświetlane w formie krążących po ścianach pawilonu orbit.

Proces kształtowania kolonii zarządzany jest za pośrednictwem cyfrowego modelu symulacyjnego. Na podstawie ankiety wypełnionej przez użytkownika wyznaczana jest algorytmicznie lokalizacja elementów, które użytkownik ma za zadanie dodać do istniejącej struktury. Informacja o wskazanej lokalizacji elementu jest wyświetlana bezpośrednio na strukturze przez rzutnik zawieszony nad stołem.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

Carl Sagan:

„Naszym postawom, naszemu urojonemu poczuciu własnej ważności, naszej iluzji posiadania jakiejś uprzywilejowanej pozycji we wszechświecie, rzuca wyzwanie ta oto kropka bladego światła. Nasza planeta jest samotnym ziarenkiem pośrodku tej wielkiej, otaczającej nas kosmicznej ciemności. W naszym ukrytym miejscu, pośród całego tego ogromu, nie ma jednak żadnej wskazówki na to, że z zewnątrz nadejdzie pomoc, by ocalić nas przed nami samymi”

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

3. Skrócony scenariusz wystawy

Budowanie modelu Kolonii odbywa się w pięciu krokach:

1. Wkraczając do pawilonu potencjalni przyszli mieszkańcy Kolonii zobaczą w centrum budujący się model, a wokół niego kilka multimedialnych stanowisk.
2. Podchodząc bliżej zauważą, że model składa się z wielu powtarzalnych elementów - "cegieł" Kolonii. Na dotykowym ekranie odczytują zachętę do wzięcia udziału w eksperymencie.
3. W oparciu o wynik prezentowany przez aplikację mieszkaniac dołącza kolejną "cegłę" do budującej się struktury.
4. Jeżeli zbyt wielu kolonistów odpowie w duchu szeroko rozumianego indywidualizmu - być może struktura runie, a część "cegieł" rozbije się. Może także nie starczyć miejsca dla wszystkich zakładanych mieszkańców. Żadna umowa społeczna nie została zawarta. Ale jeżeli 377 osób odpowie we wspólnotowym duchu - struktura zostanie ukończona.
5. W obu wypadkach po zakończeniu budowy nastąpi kolejna próba - nowa struktura zacznie powstawać od początku.

Pawilon Colonia

Marzenie o życiu razem

3. Skrócony scenariusz wystawy

Umowa

Na dotykowych ekranach potencjalni koloniści odnajdują jasną instrukcję, wyjaśniającą związek trzymanej w ręku 'cegły' z wyświetlanymi pytaniami i strukturą budującą się w centrum wystawy.

Pytania dotyczące granicy osobistej wolności, prawa do własności czy ekspresji indywidualizmu muszą być starannie zdefiniowane, we współpracy z socjologiem. Ten moment - namysłu nad odpowiedzią, a później rezonowania pytania w głowie już po wyjściu z pawilonu, jest najważniejszym doświadczeniem które proponujemy odwiedzającym.

Odpowiedź z założenia nie jest zero-jedynkowa, ani nie ma formy kwestionariusza. Każde pytanie ma odpowiadający mu 'suwak' którym przesuwając płynnie negocjujemy granice między chaosem, a absolutnym porządkiem.

Forma

Na środku pawilonu znajduje się duży okrągły stół - miejsce budowania modelu Kolonii. Wzdłuż obwodu stołu w jego powierzchni umieszczone są dotykowe ekrany z pytaniami.

Ustawiane na stole 'cegły' będą wykonane z pięknie szlifowanego kamienia, chcemy aby ten drobny, ale bardzo istotny element już przez samą szlachetność materiału i swoje wizualne piękno wywoływał asocjacje z czymś o dużej wartości, wzbudzał emocje, stwarzał poczucie, że to jak odpowiemy na pytania, a w konsekwencji tego, jaki ruch wykonany, jest ważną decyzją. Dodatkowo sam moment niepowodzenia/upadku i pokruszenia się takiej kamiennej wieży może być spektakularny, huk i potłuczone elementy są prawdziwym upadkiem i symbolem niepowodzenia misji.

